

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการใช้บังคับอาวูรป็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมายในประเทศไทย โดยศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานองค์การสหประชาชาติเกี่ยวกับการใช้อาวูรป็นของพนักงานในการบังคับใช้กฎหมายและบางส่วนเปรียบเทียบกับหลักเกณฑ์ของประเทศสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับการใช้อาวูรป็นของพนักงาน เพื่อวิเคราะห์ทบทบัญญัติทางกฎหมาย การให้อำนาจ การควบคุมการใช้อาวูรป็นของพนักงาน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการปกป้องและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

จากการศึกษาพบว่าประเทศไทยยังไม่มืบทบัญญัติไว้เฉพาะในเรื่องการใช้อาวูรป็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย การจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 83 ตลอดจนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติอาวูรป็นก็ได้กำหนดหลักเกณฑ์ขั้นตอนเกี่ยวกับการใช้อาวูรป็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายแต่อย่างใด ไม่ อืกทั้งระเบียบของหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจเกี่ยวกับการใช้อาวูรป็นก็เป็นเพียงหลักปฏิบัติเป็นการทั่วๆ ไป มิได้มีรายละเอียดที่ชัดเจนพอรวมทั้งไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย จึงทำให้ไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการพิจารณากรณีการใช้อาวูรป็นของพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ แตกต่างจากมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติเกี่ยวกับการใช้อาวูรป็นของพนักงานในการบังคับใช้กฎหมายซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการเริ่มต้นใช้อาวูรป็นของพนักงานต่อกรณีสถานการณ์ต่าง ๆ ไว้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

ผลที่ได้จากการศึกษาคือ ประเทศไทยควรมืบทบัญญัติกฎหมายเรื่องการใช้อาวูรป็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่ชัดเจนแน่นอน โดยเทียบเคียงจากมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติเกี่ยวกับการใช้อาวูรป็นของพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและเกิดประสิทธิภาพในการปราบปรามอาชญากรรมอย่างแท้จริง โดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญ

ABSTRACT

179648

This thesis aims to study the laws and regulations in relation to the use of firearms by officials who are authorized to enforce the law in Thailand by comparing with the standard of the United Nations regarding the use of firearms by officials in the law enforcement. Moreover, it is partly compared with the principles of the United States of America in connection with the use of firearms by officials. This is to analyze legal provisions, the authorization and the control of the use of firearms by officials with the respect to the safeguard and protection of people's right and liberty.

It is found that Thailand has no any specific provisions in connection with the use of firearms by officials who are authorized to enforce the law. The arrests according to Section 83 of the Criminal Procedure Code as well as the provisions of the Firearms Act have not provided the principles and procedures relation to the use of firearms by officials who are authorized to enforce the law. Furthermore, the rules of government bodies or state enterprises regarding the use of firearms are merely the general practical guidelines. They have no explicit details and legal sanctions. Consequently, there are no certain principles to consider the case of using firearms by officials who always allege that they are using their firearms on their duties. This is different from the standard of the United Nations regarding the use of firearms by officials in the law enforcement. It provides the principles and procedures to start the use of firearms by officials for all cases and situations with the objective to protect people's right and liberty.

The consequence from this study is that Thailand should explicitly provide the legal provisions on the use of firearms by officials who are authorized to enforce the law by assimilating with the standard of the United Nations in relation thereto. This is to create the transparence during their duties according to the law and to truly bring about the effectiveness in the suppression of crimes with the respect to mainly the protection of people's right and liberty.